

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/184/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616208583
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6616208583.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: N. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. Z. M. XXXX/X, XXX XX O., J. H. O. X, XXX XX O., štátna občianka SR, o zaplatenie škody v sume 653,28 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 653,28 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 22.01.2007 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 01.07.2016 žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 653,28 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 22.01.2007 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 16.11.2006 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o úvere č. 6680059, na základe ktorej žalobca (veriteľ) poskytol žalovanej (dlžníčke) úver vo výške 331,94 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 321,32 Eur, t. j. spolu 653,26 Eur za podmienok dohodnutých v zmluve v 12 mesačných splátkach po 54,44 Eur, počnúc dňom 17.12.2006. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa žalobca a žalovaná dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

2. Žalobca zaslal žalovanej viackrát upozornenia na omeškanie so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaná nereagovala. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, porušila dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratila výhodu splátok, dlh žalovanej sa stal dňa 22.01.2007 splatným.

3. Žalobca podal na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Lučenec trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mal podozrenie, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Uvedenému podozreniu nasvedčovala aj skutočnosť, že odo dňa uzavretia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaná nepoukázala v prospech zmluvy žiadnu splátku, a to aj napriek skutočnosti, že mala finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „Mesačné príjmy a výdavky“. Žalobca preto dospel k záveru, že žalovaná už v čase uzavretia zmluvy o úvere vedela, že nebude úver splácať, čím uviedla žalobcu do omylu a spôsobila mu tým škodu.

4. Okresný súd Lučenec rozsudkom sp.zn. 3T/36/2010 zo dňa 25.03.2010 uznal žalovanú vinnoou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu (poškodeného) so svojim nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2010 a vykonateľnosť dňa 25.03.2010. Žalovaná ku dňu podania žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu platbu. Právo na náhradu škody sa premlčuje za 10 rokov odo dňa keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Z právoplatného a vykonateľného trestného rozkazu vyplýva, že k udalosti došlo 16.11.2006 a nárok bol uplatnený v premlčacej dobe.

5. Súd doručil žalovanej žalobu s prílohami, poučením spotrebiteľa v zmysle § 292 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) a potvrdením o podanej žalobe do vlastných rúk spolu s výzvou, aby sa k žalobe v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy vyjadrila. Žalovaná žalobu spolu s výzvou a poučením prevzala dňa 05.10.2017, v stanovenej lehote sa k nej nevyjadrila. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, neúčasť ospravedlnil. Žalovaná predvolanie prevzala dňa 19.06.2018 (č.l. 72 spisu), neúčasť neospravedlnila. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 8C/184/2016-39 zo dňa 14.11.2016 súd žalobu zamietol, žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12Co/173/2017-65 dňa 30.04.2018 rozsudok súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd mal preukázané, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, napriek výzve súdu, zostala nečinná, nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu.

9. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 3T/36/2010, zmluvy o úvere č. 66080059 zo dňa 16.11.2006, vyjadrenia žalobcu, Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, podstatného obsahu spisu ČVS: ORP-1326/1OVS-LC-2007 a zistil tento skutkový stav:

10. Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 3T/36/2010 zo dňa 25.03.2010 mal súd preukázané, že žalovaná bola uznaná za vinnú z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila tým, že: „pod zámkou získania finančných prostriedkov 13.11.2006 prostredníctvom mandátára Spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava požiadala v Lučenci o poskytnutie úveru vo výške 10.000 SK (331,93 Eur), a následne po predložení potrebných dokladov a splnení podmienok na jej poskytnutie 16.11.2006 v Lučenci uzatvorila zmluvu o úvere č. 6680059, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 10.000 Sk (331,93 Eur), pričom tento sa zaviazala spolu s príslušným poplatkom vo výške 9.680 Sk (321,31 Eur) uhradiť v 12-ich mesačných splátkach po 1.640 Sk počnúc 17.12.2006, pričom do podania trestného oznámenia neuhradila ani jednu splátku a v čase uzatvárania zmluvy mala vedomosť o tom, že si nebude plniť zmluvné podmienky, čím Spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava spôsobila škodu v celkovej výške s príslušenstvom 47.479 Sk (1.576,01 Eur). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2010. Žalobca bol v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, žalovanej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace s podmiennečným odkladom a určená skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.“

11. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/36/2010, konkrétne zo zápisnice z výsluchu svedka - poškodeného T. B., P. XX.XX.XXXX - zástupkyne žalobcu v trestnom konaní súd zistil, že táto pri výsluchu dňa 30.10.2007 uplatnila voči žalovanej náhradu škody vo výške 1.391,49 Eur (41.920 Sk).

12. Zo Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 16.11.2006 mal súd preukázané, že žalovaná - dlžníčka uzatvorila so žalobcom - veriteľom zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 331,94 Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok 321,32 Eur, spolu 653,26 Eur v 12 mesačných splátkach po 54,44 Eur počnúc dňom 17.12.2006.

13. Žalobca v žalobe uviedol, že z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej poskytnutý úver splácať riadne a včas, zosplatnil úver ku dňu 22.01.2007.

14. Podľa § 415 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v znení účinnom ku dňu 24.06.2009 každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

15. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. V ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437 resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (napr. § 769 až 771). Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže vzniknúť aj z porušenia iných povinností uložených zákonom, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať na prípady záväzkovej aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu zo záväzkovo-právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinností) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto zákonného ustanovenia. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem zavinenie. Pri vymedzení tohto pojmu treba vychádzať z toho, že zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t.j. medzi porušením právnej povinnosti a výsledkom, t.j. škodou.

18. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmu, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody; inak povedané v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať. Ušlý zisk možno nahradiť len peňažným plnením. Naturálna reštitúcia tu neprichádza do úvahy.

19. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalovaná porušila právnu povinnosť tým, že uzatvorila zmluvu o úvere, pričom musela vedieť, že poskytnuté finančné prostriedky musí vrátiť spolu s príslušným poplatkom a už v čase podpisu zmluvy vedela, že tak neučiní. Porušila tým povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a zároveň sa dopustila aj prečinu úverového podvodu. Týmto konaním bola žalobcovi spôsobená škoda - skutočná škoda vo výške 331,94 Eur, ktorú sumu žalobca formou úveru žalovanej reálne poskytol, čím sa zmenšil jeho majetok, ako aj ušlý zisk 321,32 Eur, o ktorú sumu nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku žalobcu - poškodeného. Spolu žalobcovi vznikla škoda vo výške 653,26 Eur. Príčinná súvislosť spočíva v tom, že keby si žalovaná riadne plnila svoje povinnosti zo zmluvy o úvere, žalobca by získal sumu 653,26 Eur. Žalovaná si povinnosť poskytnutý úver vrátiť nesplnila, preto

vznikla žalobcovi škoda vo výške 653,26 Eur. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

20. Súd súčasne priznal žalobcovi aj právo na úroky z omeškania.

21. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v zmysle zákona č. 586/2008 Z. z., ktorým došlo k zmene Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). Podľa § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávku splnením (§ 559 Občianskeho zákonníka).

22. V zmysle § 10c NV č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

23. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne z priznanej istiny v súlade s § 216 ods. 2 C.s.p. odo dňa splatnosti úveru t.j. dňa 22.01.2007 do zaplatenia.

24. V súlade so závermi uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 12Co/173/2017-65 súd spor neposudzoval ako spotrebiteľský vzhľadom na protiprávne konanie žalovanej, ktorá sa dopustila prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, preto jej súd nemohol poskytnúť ochranu spotrebiteľky, nakoľko by došlo ku zneužitiu práva v prospech žalovanej a k neprimeranej ochrane žalovanej.

25. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 262 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

V tomto prípade bol žalobca v konaní úspešný v plnom rozsahu, zásadne má nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.